

A Győri Ítéltábla dr. Tóth László József ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Varga Bálint ügyvéd által képviselt alperes ellen sérelemdíj megfizetése iránt a Szombathelyi Törvényszék előtt folyamatba tett perében Szombathelyen, 2019.július 9.napján 28.P.20.308/2019/3/IV.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 5.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni az állam javára 6.000,- (Hatezer) Ft elsőfokú és 8.000,- (Nyolcezer) Ft másodfokú feljegyzett eljárási illetéket.
A felperes viselje a másodfokú eljárásban felmerült saját költségeit.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A peres felek között a Szombathelyi Járásbíróságon 48.P.21.311/2017. szám alatt hibás teljesítés miatt per volt folyamatban. Ennek eredményeként a bíróság megállapította, hogy a jelen per felperese hibásan teljesített és kötelezte őt a jelen per alperese részére 461.140,-Ft visszafizetésére azzal, hogy az alperest kötelezte a bútor kiadására. A Szombathelyi Törvényszék az elsőfokú ítéletet annyiban változtatta meg, hogy a felperes volt köteles elől járni a teljesítésben. A felperes az alperes részére csak végrehajtási eljárás során fizette meg az alperes részére megítélt összeget. Az alperes a hibás bútor kiadásának kötelezettségét hosszabb ideig nem tudta teljesíteni, mert nem tudott időpontot egyeztetni a felperessel. Az elsőfokú ítélet megállapítása szerint az alperes 2018. június 8. napján a felperes vállalkozásához köthető ... elnevezés alatt működtetett Facebook oldalon egy fizetett konyhabútorhoz kapcsolódó hirdetés alatt minden, a perbeli hirdetést megtekintő felhasználó részére látható kommentként a következő tartalmú üzenetet küldte a felperesnek: „A levélben megadott időpontok meg nem megfelelőek. A bíróság által hibásnak ítélt konyhabútort leszerelt állapotban az ismert címen az alábbi időpontok egyikében átveheti. 2018. 06. 29. 10 óra, 2018. 07. 02. 10 óra. Jelezze melyik időpont felel meg. alperes neve" Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása szerint az alperes 2018. június 13-án ezt az üzenetet a ... Facebook oldalon a felperes személyes fiókjába is elküldte, valamint azt továbbította a felperesnek e-mail-ben is. Az alperes az üzenethez nem mellékelte az ítéletet és arra egyebekben nem is utalt.

A felperes a fizetési meghagyással indult eljárásban a kereseti kérelmében a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdésére és 2:52. §-ára hivatkozva kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a 2018. június 8-án a Facebookon közzétett bejegyzéssel az alperes megsértette a jóhírnevét, egyúttal kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 500.000,-Ft és ez után 2018. június 20. napjától számított késedelmi kamat megfizetésére sérelemdíj jogcímén.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy annak jogalapja nem alapos, mert az valótlan tény, vagy valós tény hamis színben feltüntetve nem tartalmaz és közvetett módon sem utal

a felperes személyére. A felperes állításával szemben a sérelmezett üzenet rövid ideig volt a Facebookon látható, az a felperes által hivatkozott hátrányt nem idézett elő. Hangsúlyozta, hogy a hibás teljesítés tárgyában született ítéletet nem tette közzé.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, egyúttal kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 71.460,-Ft perköltséget.

Ítéletének jogi indokolásában kifejtette, hogy a perbeli üzenet a szavak általánosan elfogadott jelentése szerinti úgy értékelendő, hogy abban nincs olyan kifejezés, sértő mondat, tagmondat, amely ne lenne valós, vagy indokolatlanul bántó, sértő, lejárató lenne. A „bíróság által hibásnak ítélt” kifejezés valós. Az alperes nem közölte az ítéletet, annak tartalmára nem utalt, véleményt nem fogalmazott meg. Az üzenetből az sem állapítható meg, hogy a felperes személyével az ítélet milyen összefüggésbe hozható. A felperest az alperes nem nevesítette és nem utalt a felperes tevékenységére. A szövegkörnyezetből sem lehet arra következtetni, még közvetetten sem, hogy a felperes személyével összefüggésben állna a perbeli üzenetben megjelenő hibás konyhabútor. A kívülálló személyek számára az üzenetből nem következhetett logikusan, objektív módon az, hogy a felperes hibázott. Az üzenet a megjelenés körülményei miatt sem volt sértő. Az üzenet célja sem olvasható ki a perbeli üzenetből és arra még csak közvetetten sem lehet megállapítást tenni. A felperes ezt meghaladóan nem bizonyította azt sem, hogy a Facebookon mintegy másfél órányi időtartamban közzétett alperesi üzenetet pontosan hányan olvasták. A törvényszék utalt arra, hogy az olvasók száma a sérelemdíj összegszerűségének megállapítása szempontjából lehetne jelentős, azonban jogalap hiányában a megállapításra és a sérelemdíj megfizetésre irányuló kereseti kérelmet egyaránt el kellett utasítani. A perköltség viseléséről az elsőfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy az ítélőtábla a kereseti kérelemnek megfelelően kötelezze az alperest. Arra hivatkozott, hogy a 2018. június 18-án közzétett alperesi nyilatkozat a felperes személyiségi jogait sérti. Az igazolt adatok alapján a sérelmezett közlést legalább 20.000 ember látta. Az ezzel kapcsolatos bizonyítékait az elsőfokú bíróság tévesen értékelte, mint ahogy téves álláspontra helyezkedett az üzenet tartalmának értékelése során is. Állította, hogy az alperes szándékosan, a hirdetési profil ismeretében tette közzé a kommentjét, ami arra irányult, hogy a felperes hirdetését lerontsa, a felperes munkájának minőségére utaljon. Önmagában azzal, hogy a felperes hirdetése alatt jelent meg a komment, az alperes eljárása alkalmas volt arra, hogy a felperes jóhírnevét megsértse.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

A felperes fellebbezésében tartalmilag a 2016.évi CXXX.tv.(Pp.) 369.§. (3) bekezdés c) pontjára hivatkozva azt állította, hogy az elsőfokú ítélet indokolása szerinti tényállás alapján a törvényszéknek a jóhírnév megsértését kellett volna megállapítania.

Az ítélőtábla a Pp.380.§. a-c) pontjai szerinti kötelező, továbbá a Pp.381.§-a szerinti mérlegelhető hatályon kívül helyezési okot nem észlelt, ezért a másodfokú eljárásban az elsőfokú ítélet anyagi jogi felülbírálatát a Pp.370.§. (1) bekezdése szerinti korlátok között kellett elvégeznie.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és abból érdemben helytálló jogi következtetésre jutott. Az ítélet tábla teljes körűen osztja a törvényszék álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a sérelmezett alperesi közlés nem tartalmaz valótlan állítást. A felperes maga sem vitatta azt a tényt, hogy a konyhabútor a szavatossági perben hozott jogerős ítélet szerint hibás. Nem volt vitatott az sem, hogy a hibás konyhabútor elszállításának időpontjával kapcsolatban a felek korábban nem tudtak megállapodni, az további egyeztetést igényelt. Az elsőfokú ítélet által a tényállásból levont következtetés annyiban szorul módosításra, hogy az üzenet ugyan nem utal kifejezetten a felperes személyére, illetőleg arra, hogy a hibás bútort a felperes gyártotta, de az üzenet tartalmából és a közzététel helyéből következően az a felperes személyével összefüggésbe hozható. Az elsőfokú ítéletben foglaltaktól eltérően az üzenet célja is egyértelmű: a hibás bútort a felperes az alperes által felajánlott időpontok valamelyikében szállítsa el.

Az alperes az üzenet alapjául szolgáló ítéletet - amint azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította - nem ismerte. A sérelmezett komment nem tartalmaz valós tényt hamis színben feltüntetve, tényszerűen közli az ítélet tartalmának egy elemét, ahhoz semmilyen további, félreértelmezésre okot adható információt nem csatol. A perbeli közlemény személyiségi jogsértő közlést nem tartalmaz, és a közzététel módja sem sértő jellegű. A felperes a kereseti kérelmében a személyiségvédelem általános szabályát is felhívta [Ptk.2:42.§. (1) és (2) bekezdés] de a nem vitatott tényállás alapján sem az emberi méltóság sérelme, sem más, a Ptk-ban nem nevesített személyiségi jog sérelme a fentiekben kifejtettek szerint nem állapítható meg.

A felperes nem igazolta, hogy az alperes a felperes személyének lejárata céljából fogalmazta meg és tette közzé a kommentet, de ennek azért nincs ügydöntő jelentősége, mert egy jogsérelmet meg nem valósító közleménynél a közzétevő motivációja irreleváns. Jogsértés hiányában nincs jelentőse annak sem, hogy a kommentet egyébként milyen hosszban lehetett olvasni a felperes által létrehozott Facebook oldalon, és azt valójában hányan olvasták.

Megjegyzi az ítélet tábla, hogy a Facebook profil létrehozásával, a kommentálás lehetővé tételével éppen a felperes biztosítja azt, hogy a szélesebb nyilvánosság az ő szakmai tevékenységével kapcsolatban is véleményt, kritikát fogalmazzon meg, arra vonatkozó tényállításokat tegyen. Önmagában az, hogy az oldal látogatója tényszerű kommentet közöl, nem valósít meg személyiségi jogsértést, hasonlóan ahhoz, ha a kommentelő a véleménynyilvánítás megengedett keretén belül a felperesre nézve kedvezőtlen értékítéletet fogalmaz meg.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.383.§. (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes pernyertessége esetén a felperes perköltségben marasztalását is kérte, azonban a Pp.81.§. (1) bekezdése szerinti felszámítással nem élt, a 31/2017/XII.27./IM. rendelet szerinti nyomtatványt nem csatolt. Erre tekintettel a másodfokú eljárásban a felperessel szemben perköltség igényt eredménnyel nem érvényesíthet.

Az ítélet tábla észlelte, hogy az elsőfokú eljárásban a felperes 30.000 forint, a fellebbezésén 40.000 forint illetéket rótt le. A Pp. vonatkozásában változatlanul alkalmazandó az 1952.évi III.tv.(rPp.) alapján kialakult az a gyakorlat, mely szerint ha a személyiségi jogában megsértett fél az ún. objektív és szubjektív szankciók alkalmazását egyaránt kéri a keresetében, az illetékalapot az után a pertárgyérték alapján kell figyelembe venni, amely az adott esetben magasabb (BH.2001.367., BH,1999.250., EBH.1999.94.).

Az 1990.évi XCIII.tv. (Itv.) 39.§. (3) bekezdése szerint a törvényszék előtt elsőfokon indult peres eljárásban és az ítéltábla előtti fellebbezési eljárásban a meg nem határozható pertárgyérték 600.000 forint. Mindkét összeg meghaladja a jelen perben a felperes által követelt sérelemdíj összegét. Figyelemmel arra, hogy a felperes a sérelemdíj kötelezésre irányuló kereseti kérelem mellett a jogsértés megállapítását is kérte, az illeték alapjaként mindkét fokú eljárásban a meg nem határozható pertárgyérték szolgál. Ezért az elsőfokú eljárás illetéke az Itv.42.§. (1) bekezdés a) pontja szerint 36.000 forint, a fellebbezési illeték az Itv.46.§. (1) bekezdése szerint 48.000 forint. Miután a felperes ennél kevesebb illetéket rótt le az ítéltábla a le nem rótt illeték viselése tárgyában a Pp.383.§. (6) bekezdése, valamint a Pp.364.§. és a Pp.83.§. (1) bekezdése alapján határozott.

Győr, 2019.november 13.

Dr.Zámbó Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Maurer Ádám sk.
bíró